

Miért késik a tisztviselők adósságának konvertálása.

A magyar tisztviselők évfordulóját ünneplik *Serényi* volt kereskedelemügyi miniszter ama nagy elhatározásának, hogy az adósságaikat konvertáltatni fogja. Az ünnepi érzéseket ugyan megzavarja kissé az a nem várt körülmény, hogy egy esztendő innen-onnan elmúlt, azonban az adósságok még nem konvertáltattak, hanem ellenkezőleg, csak növekedtek. Tetemesen megnövekedtek. Mert az eladósodott embernek megvan az a szerencsétlensége, hogy fizetési kötelezettségeinek csak úgy bír eleget tenni, ha újabb adósságot csinál. Már pedig ma, a háboru negyedik esztendejében egy eladósodott tisztviselő kitől és hol kap hitelt? Ott, ahol uzsorakamatokat kell és kénytelen fizetni. És megfizetik az uzsorakamatokat, mert az élet kegyetlen. A fizetés minden pótlékával koldusalamizna ezekben a rettenetes árakkal tömített időkben és élni kell. A tisztviselők nem mehetnek el lopni, rabolni, tehát adósságot adósságra halmoznak. Kénytelenek vele, bármennyire is borzadnak az azzal járó nyomorúságtól.

Valami nagyon csak elejében örültek a konverzió hírének, akkor, amikor arról volt szó, hogy a konvertálás 2—2 és fél százalékos lesz. Később már 4 százalékról és ma már 6—6 és fél százalékról beszélnek. Kétségtelen, hogy a 11—14 százalékokkal szemben enyhülés a 6—6 és fél százalékkal való konvertálás, azonban az eladósodott tisztviselők maguk tudják és érzik legjobban, hogy a konvertálás után felszabaduló százalékkülönbségek csak átfutó könnyebbülést szereznek részükre, mivel a havonta e címen kijáró 20—30—50 koronák csak arra lesznek jók, hogy az egy év óta megnövekedett újabb adósságok kamatait leljenek fedezetet.

Hogy mily természetű adósságok kerülnek konvertálás alá, még nem került nyilvánosságra. A törvényjavaslat azonban a pénzügyminisztériumban már készen van. Hogy mikor kerül parlamenti tárgyalásra, az bizonytalan, mint minden fontos ügy sorsa ebben az országban. Pedig a Pénzügyi Központ állítólag nagy apparátussal fogja a konvertálás végrehajtásához, hisz egy külön osztályt is szervezett e célra. Az ügy tehát a törvényhozási felhatalmazáson mulik. No, de ami késik, nem mulik. Csak egy kicsit. Addig, amíg a tisztviselők még jobban eladósodnak. Ez nem okoz további gondot a konvertálást megindító köröknek. Az ut el van simítva. Lehet rajta csuszni lefelé. Aki nagyon csuszik, azt felfogja a Pénzügyi Központ, persze csak úgy, ha a fizetése 50 percentje legalább is letiltható a konverzió céljaira. Ha nem, hát nem. Elvégre látjuk, hogy az intéző köröknek nem érdeke, hogy egy adósságok nélkül, boldogan élő tisztvi-

selői társadalom mozgassa az államgépezet kerekeit. Ez baj lenne. A nyomorúság ugyan is a szolgáltság kötőféke és a tisztviselők valóban rövid porázon vannak tartva. Ezért nem sürgős a konverzió sem és azért nem sürgős a tisztviselők mozgalmával kapcsolatos fontos kérdések elintézése sem. Igérés, biztatás, halogatás, kormányválság, újból deputációzás, aztán megint ígérek, megfontolások, jóakaratu vállveregetések, alamiz-

Megjelent az új cipőrendelet.

— Életbeléptett a cipőjegyrendszer. —

(Saját tudósítónktól.) A hivatalos lap szombati számában végre megjelent az új cipőrendelet, amelynek intézkedései — ha szigorúan alkalmazzák azokat — alkalmasak arra, hogy megfékezzék a már túrhetetlen cipőuzsorát és rendet teremtsenek a cipőellátásban. A cipőszükséglet megállapítását a városi népruházati bizottság fogja intézni. A rendelet szerint készbőrfeldolgozó üzemek (vállalatok, cégek, egyének stb.) a birtokukban levő és az ezután hozzájuk kerülő mindenmü bört és hulladékot csak a Népruházati Bizottság cipőosztályának rendelkezései szerint dolgozhatják fel. Ez a rendelet kiterjed a cipőgyártással rokon ipari szakmákra is. Készbőrnagykereskedők bármennyü bőkészletüket csak a Készbőrközpont által megjelölt cégeknek adhatják el. Készbőrkereskedők május 15-től kezdve bőrt és hulladékokat csakis az illetékes törvényhatóság első tisztviselője, vagy az általa kijelölt hatóság vásárlási engedélyével (bőr-utalvány) adhatnak el és csakis az utalványban megnevezett iparosnak, cipőgyártó vagy javító üzemnek stb.

A cipők eladása és vásárlása május 15-től kezdve, akár új, akár ócska állapotban csakis az említett közigazgatási hatóságok, illetve megbízásukból eljáró szervek vásárlási engedélye (cipőutalvány) alapján történhetik.

Mérték után megrendelt cipők, de csak ha már munkában vannak, még június 30-ig rendelőknek kiszolgáltathatók, azonban a megrendelők névsora a hatósággal május 20-ig közlendő.

Nem fogyasztóknak cipőt és cipőfelsőrészeket a rendelet életbeléptetésétől kezdve csakis a Népruházati Bizottság engedélyével szabad kiszolgáltatni. (Nem fogyasztók alatt beszerzési csoportok, szövetkezetek, kereskedők, jóléti intézmények stb. értendők.)

Cipőkészletek birtokosait a kereskedelmi miniszter meghatalmazottja arra kötelez-

naszórások, naturaléknak szemfényvesztő csalétkül való lobogtatása és a hazafias érzésre való apellálás után az előadás újból kezdetét veszi... Oh, de szép is a magyar tisztviselői élet! Akik benne vergődnek, kacsagni szeretnének fölötte, de nem mernek. Bolond dolog az élet és az emberek épelméjűeknek szeretnek látszani, pedig hány tisztviselő áll az örület szélén. És még egyre késik a konverzió is. Hát még a többi enyhülést nyújtó, nagy függő kérdés?

heti, hogy készletüket az általa megjelölt hatóságnak, jogi személynek vagy cégnek maximális áron azonnal átadják.

Cipőgyárak és cipőnagykereskedők készleteiket legkésőbb május 15-ig részletezve bejelenteni tartoznak.

A cipőszükséglet megállapítását és biztosítását minden törvényhatóságban vármegei, illetve városi népruházati bizottság intézi. Cipőt csak cipőutalvány ellenében lehet venni, vagy rendelni. A cipőutalványhoz való jogosultságot a törvényhatóság első tisztviselője, illetve az általa kirendelt hatóság (főszolgabíró, szolgabíró, előjáróság) állapítja meg. Csak annyi utalvány állítható ki, ahány cipő elkészítéséhez az illető hatóság körzetében készlet van. Cipőutalványok iránti kérelmet elkészített nyomtatványokon a hatóságnál kell előterjeszteni.

A cipőjavítások eszközését a törvényhatóság első tisztviselője hatósági engedéllyel kötheti. Ha ez megtörténik, javítást csak cipőjavítási utalvány alapján szabad végezni. A magánosoknál levő cipőkészleteket a törvényhatóság első tisztviselője bármikor összeírhatja. Férficipőket ezentúl legfeljebb 13 centiméter, női cipőket pedig legfeljebb 16 centiméter magas szárral szabad készíteni. Cipőt venni és eladni csak a rendeletben megállapított áron szabad. A cipőgyárak és cipőnagykereskedők készletüket június hó elsejéig, a kiskereskedők pedig készletüket legfeljebb június 30-ig a régebbi maximális árak alapján árusíthatják.

Az új maximális árak, amelyeknél drágábban senki sem adhat el és senki sem vásárolhat, a következők: *Gvári útemben készült cipőknél:* Férfi munkáscipő (három minőségben) 54—56, női munkáscipő kicsinyben (háromféle minőségben) 51—57—63, filzés férficipő kicsinyben 68.25 és 77, férfi férficipő 64.50—73.25, női cipő, magasszáru 67.75—74.50, női félcipők 62—70.75, gyermekcipő magasszáru (szám és minőség szerint) 37.20—60.75, gyermekfélcipő, ugyanígy 34.75—58.30 korona.

Kisiparosoknál mérték után rendelt, teljesen bőrből készült, varrott cipők maximális ára kicsinyben való eladásánál (háromféle minőségben) a következő: Férficipő, magasszáru 140—150—165, férfi félcipő 130—140—155, női cipő, magasszáru 135—145—160, női félcipő 125—135—150, szeges cipők, magasszáruak 120—130—145, félcipők 110—135 korona.

Cipőjavításokért követelhető legmagasabb árak a következők:

Fejelés talpalással együtt bármely cipőnél 38, varrott cipőknél 46 korona, gyermekcipőknél 30, illetve varrott gyermekcipőknél 38 korona. Harmincas számmal kisebb cipőknél 25 korona. Csak talpalásnál szeges férficipőnél 10, varrott női 14, szeges női cipőnél 9, varrott női cipőnél 13 korona. Férfisarkjavítás 4, női sarkjavítás 3 korona 80 fillér. Gyermekcipőtalpalás harminc szám fölött 8, harminc számmal kisebb 7 korona. A már javításba adott, de még haza nem szállított cipőknél csak a rendeletben előbb említett árakat kell fizetni, illetve a cipész ezen áraknál többet még akkor sem követelhet, ha a

Özv. Sanics Józsefné, szül. Bazsó Erzsébet úgy a maga, mint gyermekei: **Anna, Erzsébet, József és Ferkó** nevében fájdalommal jelenti, hogy 1916. szeptember 20-án az olasz harctéren 46 éves korában hősi halált halt férje,

Sanics József

temetése Szegeden, a Bocskay-utca 5. számú gyászházból május 5-én délután 5 órakor lesz.

A megboldogultat gyászolják még testvérei: **Sanics György, Ferenc és Anna**, valamint sógornői és sógora **Laki József**.